

Abstrakt

Diplomová práce „Deportace Čečenců a Ingušů. Příspěvek k dějinám Kavkazu ve druhé polovině 20. století“ pojednává o násilném přesídlení těchto etnik v roce 1944 z jejich domoviny do střední Asie. Autorka uvádí příčiny deportace, popisuje samotný transport, životní podmínky na místech usídlení a následné uvolňování totalitního režimu až do rehabilitace a návratu na Kavkaz. V práci byly kromě odborné literatury použity i archivní materiály. Důležitou součástí práce tvoří výpovědi pamětníků (oral history) shromažďované metodou „sněhové koule“.

Cílem práce bylo zhodnotit materiální, demografické i morální škody způsobené deportací a dokázat spojitost mezi ní a pozdějšími etnickými konflikty na Kavkaze, a také určit jakou roli hráli v realizaci deportační politiky a následné rehabilitaci jednotliví představitelé komunistické strany a sovětského státu v čele s Josifem Stalinem. Přesídlení zanechalo trauma v paměti přeživších i v druhé a třetí generaci a samotnému ruskému státu způsobilo v důsledku značné finanční ztráty a další problémy, s nimiž se vyrovnává dodnes.